

Høringskonsulentens endelige rapport om proceduren i sag COMP/F-1/38.338 — Synåle af metal

(udarbejdet i henhold til artikel 15 i Kommissionens afgørelse 2001/462/EF, EKSF af 23. maj 2001 om høringskonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager — EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21)

(2009/C 147/14)

Beslutningsudkastet giver anledning til følgende bemærkninger:

Denne sag er opstået som følge af oplysninger fra en repræsentant for Entaco Ltd og kontrolundersøgelse i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 17 ⁽¹⁾, som Kommissionen foretog den 7. og 8. november 2001 hos en række EU-producenter af syartikler i metal og plast samt hos den tyske sammenslutning af producenter af luknings- og fastgørelsesartikler, VBT. Som følge af den nævnte kontrol og efterfølgende undersøgelser i henhold til artikel 11 i forordning nr. 17 opnåede Kommissionen dokumentation for, at de nedenfor anførte virksomheder gennem aftaler og samordnet praksis havde overtrådt EF-traktatens artikel 81, stk. 1:

William Prym GmbH & Co. KG og Prym Consumer GmbH & Co. KG (»Prym«) Coats plc (nu: Coats Holdings Ltd) og J & P Coats Ltd (»Coats«), Entaco Group Ltd og Entaco Ltd. (»Entaco«).

Den 15. marts 2004 fremsendte Kommissionen en klagepunktsmeddelelse til Prym, Entaco og Coats i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 2842/98 ⁽²⁾, som blev modtaget af Entaco den 16. marts 2004 og af Coats og Prym den 17. marts 2004. Fristen for at svare på klagepunktsmeddelelsen var 13. maj 2004. Coats og Prym fik forlænget denne frist til 28. maj 2004.

Kommissionen modtog Entacos svar den 5. maj 2004 og svarene fra Coats og Prym den 28. maj 2004.

Parterne fik indsigt i sagsakterne, idet hver part modtog en Cd-rom med Kommissionens sagsakter den 26. marts 2004.

Ved brev af 13. april og 5. maj 2004 anmodede Coats om indsigt i yderligere dokumenter i sagen, idet det blev hævdet, at andre dokumenter, der var kopieret hos Prym og VBT, kunne være relevante for Coats' forsvar. Coats kritiserede endvidere, at nogle afsnit i klagepunktsmeddelelsen var blevet fjernet, selv om de vedrørte dokumenter, der var relevante for Coats.

Ved brev af 3. maj og 7. maj 2004 godkendte jeg, at stort set alle de dokumenter, der var kopieret hos Prym, og som Prym i mellemtiden havde klassificeret som ikke-fortrolige, blev fremsendt til Coats. Jeg lovede endvidere, at næsten alle de passager, som Coats havde henvist til, igen blev indføjet i klagepunktsmeddelelsen. Kommissionens tjenestegrene gav derfor i de efterfølgende dage indsigt i de ønskede dokumenter.

Hvad angår de øvrige dokumenter, der var kopieret hos VBT, var jeg imidlertid af den opfattelse, at tilknytningen til den foreliggende sag ikke var tilstrækkelig til at berettige, at disse dokumenter blev videregivet, og imødekom derfor ikke Coats' anmodning. Coats gjorde ikke indsigelse mod denne afgørelse.

Efter ønske fra parterne fandt der en mundtlig høring sted den 18. juni 2004.

Efter den mundtlige høring fik hver af parterne forelagt en ikke-fortrolig version af de andre parters svar. Alle parter blev informeret om, at svarene kunne anses for at indeholde nyt bevismateriale vedrørende påstandene i klagepunktsmeddelelsen. Parterne fik en frist på 4 uger til at fremsætte yderligere bemærkninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, den første forordning om gennemførelse af EF-traktatens artikel 85 og 86 (EFT 13 af 21.2.1962, s. 204).

⁽²⁾ Kommissionens forordning EF nr. 2842/98 af 22. december 1998 om høring af parterne i visse sager under EF-traktatens artikel 85 og 86 (EFT L 354 af 30.12.1998, s. 18).

Den 28. juli fremsendte Coats yderligere dokumenter som svar på en række spørgsmål, der var blevet drøftet eller klarlagt ved den mundtlige høring. Det samme gjorde Prym den 30. juli 2004.

Den 19. august 2004 tilsendte Coats Kommissionen et memorandum med en sammenfatning af deres vigtigste indvendinger mod Kommissionens sag.

Det beslutningsudkast, der forelægges Kommissionen, omfatter udelukkende de klagepunkter, som parterne har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til.

I lyset af ovenstående finder jeg, at parternes ret til at blive hørt er blevet respekteret i denne sag.

Bruxelles, den 19. oktober 2004

Karen WILLIAMS
